

СТАНОВИЩЕ

от професор д-р БОРИСЛАВА ТАНЕВА

Клавирна катедра, ИФ, НМА „Проф. Панчо Владигеров“, София

относно дисертационен труд на тема

„СЪВРЕМЕННИ ИНТЕРПРЕТАЦИОННИ ПРОБЛЕМИ

В КАМЕРНОТО И СОЛОВО МУЗИЦИРАНЕ С ПИАНО“

от Милко Дойчев Милков

докторант в Нов Български Университет

за придобиване на образователната и научна степен „доктор“ по професионално направление 8.3 Музикално и танцово изкуство

Милко Милков завършва Музикалното училище във Варна и Националната музикална академия “Проф. Панчо Владигеров” – София, в класа по пиано на професорите Джулия и Константин Ганеви. Между 1993-1995 г. специализира в Майсторските класове на Музикалната Академия “Santa Cecilia” в Рим при Серджио Пертикароли (пиано) и Феликс Айо (камерна музика). За формирането му на музикант роля имат и професорите Марчело Абадо (Италия), Жермен Муние (Франция) и Лев Наумов (Русия). Милко Милков е концертирал като солист на симфонични оркестри в България и Италия, гастролирал е с успех в Австрия, Италия, Южна Африка, Южна Корея, Гърция и Русия. Има реализирани записи за БНТ, БНР, за „Златния“ фонд на радио Варна, както и издадени четири компактдиска. Милко Милков е носител на множество награди от различни клавирни конкурси. Участвал е в редица престижни музикални фестивали, сред които Международния музикален фестивал „Trinita’ dei Monti” в Рим, Международния музикален фестивал „Варненско лято“, Европейския музикален фестивал, Международния музикален фестивал „Софийски музикални седмици“ и др. През годините Милков си сътрудничи и осъществява множество съвместни проекти с водещи имена в нашето инструментално изкуство.

През 1998 г. е поканен за професор по пиано в Kwangju University - Южна Корея. От 2001 г. Милко Милков е преподавател по пиано и камерна музика в Нов български университет – София. Между 2006 и 2011 г. води съвместно с професорите Адам Водницки (САЩ), Йозеф Бановец (САЩ) и Джоузеф Станфорд (ЮАР) ежегодния Международен Майсторски клас по пиано, организиран от канадската музикална агенция „Symphonic Workshops”. Водил е Майсторски класове също и в Сеул и Куангджу (Южна Корея), както и в музикалните училища във Варна и Плевен.

Представеният за защита дисертационен труд от Милко Милков е в обем от 109 страници. Съдържа увод, три основни глави, заключение, списък с изнесени концерти като част от дисертационния труд, три публикации в научни списания, както и множество в музикални форуми („You Tube“, „Bandcamp“, „SoundCloud“, „Twine“). Приложена е използваната за написването на труда библиография, приносните моменти в изследването, както и други приложения, рецензии, анонси на концертни изяви, реализирани в периода 2013-2016 г., както и партитурите на анализирания произведения.

В **увода** Докторантът аргументира тезата на труда, конкретизира основната цел и обекта на изследването, обяснява използваната методология, изрежда задачите и описва подробно собствения си опит с разглежданите произведения.

Моята забележка тук е, че така анонсирана в заглавието *темата* на труда поставя за разглеждане едно изключително широко глобално пространство, предполагащо много обширно изследване на фундаментални въпроси, стоящи пред всеки интерпретатор.

Бих препоръчала на Докторанта да включи още в заглавието уточнението, че става дума за конкретни произведения от Бетовен и Пуленк, защото в противен случай от заглавието се разбира, че въпросът за *съвременните интерпретационни проблеми в камерното и соловото музициране с пиано* се поставя по принцип, което би било една доста тежка, мащабна и отговорна задача.

В **първа глава** се разглеждат принципно въпросите, касаещи теоретичната и терминологична основа: Какво представлява интерпретацията; Що е камерна музика; Специфични особености на камерното музициране; Що е изпълнителство и основни цели и задачи, стоящи пред изпълнителя. Също така се засягат изключително важните въпроси за предварителната подготовка и организацията на репетиционния процес.

Ценен приносен момент тук е, че Докторантът споделя собствения си опит, произлязъл изцяло от практиката.

Във **втора глава**, озаглавена „Интерпретационни проблеми в камерното и солово изпълнителство“ се прави обширен професионален изпълнителски анализ на клавирната партия в концерт за пиано, цигулка, виолончело и оркестър от Лудвиг ван Бетовен и на проблемите и предизвикателствата пред които е изправен пианистът – изпълнител на първо пиано в концерт за две пиана и оркестър в ре минор от Франсис Пуленк.

Отново искам да подчертая, че особено ценно е систематизирането и споделянето на личния опит в подхода. От него биха могли успешно да се ползват млади музиканти, пред които стои задачата да интерпретират

посочените произведения.

Без да омаловажавам написаното в **трета глава** - „Класически изпълнителски и интерпретационен подход при изпълнение или запис на пиеси от популярната музика“ бих искала да отбележа, че по никакъв начин заглавието на труда не предполага, че цяла една от трите основни глави на труда ще разглежда въпроси, свързани със звукозаписна дейност. В този смисъл намирам заглавието на труда за не съвсем коректно и препоръчвам при възможност то да бъде конкретизирано. А иначе изводите и препоръките, направени в главата са изцяло професионални, задълбочени и полезни.

В **заключението** са направени основни изводи. Можем да приемем, че поставените задачи в докторската работа са изпълнени успешно, а също и целта, която Докторантът си поставя в началото е постигната. А тя е да представи създаването на модел за интерпретация на солово музициране с пиано като подход при изпълнението на концерти с повече от един солов инструмент. Под „модел за интерпретация на солово и камерно музициране с пиано“ се има предвид „собствен интерпретационен път и процес на работа като подготовка, репетиции, разпределение на творческите дейности при реализиране на високо художествено изпълнение на камерна или солова творба и нейното апробиране на концертната сцена“.

Изборът на двете основни произведения, разглеждани в дисертацията - Концертът за две пиана и оркестър от Франсис Пуленк и Концертът за пиано, цигулка, виолончело и оркестър от Лудвиг ван Бетовен не е направен случайно. От една страна подборът е извършен в резултат на активностите на Докторанта в областта на камерната и солова музика през последните години, а от друга явно е търсена съпоставка в ролята на клавирните партии.

Какво е общото и различното в тях? Общото е, че вместо обичайния един солист - пианист композиторите (Бетовен и Пуленк) избират солиращи на оркестъра да бъдат камерни състави. Но докато в единия случай (творбата на Бетовен) солиращият ансамбъл е съставен от звуково разнородни инструменти – (клавишен и два струнни), то в другото произведение (концертът от Пуленк) солиращо е клавирно дуо, т.е. еднороден звуково състав. Самата аз съм свирила стотици пъти с оркестър и като солист и като участник в камерен състав, включително и разглежданите два концерта. Споделям тезата на Докторанта и убедено твърдя, че подготовката и процесите, свързани със сценичната реализация на клавирната партия в тези произведения са коренно различни, от процесите на подготовка за

реализация на клавирната партия, когато си единствен солист на концерт с оркестър.

Намирам тази съпоставка за професионално интересна, предизвикваща размисъл и адмиравам избора на Докторанта.

От справката за дейността личи значителният опит на кандидата в камерното музициране, а в конкретните анализи, направени в труда - детайлно познаване на соловите партии и партитурите на двете основни разглеждани творби: Концертът за две пиана и оркестър от Франсис Пуленк и Концертът за пиано, цигулка, виолончело и оркестър от Лудвиг ван Бетовен.

Актуалността на научната разработка се обуславя от обекта и задачите на изследването, изясняването на процесите и щателния анализ на използваните от композиторите художествено-изразни средства.

Определено Милко Милков притежава богат професионален опит и това му дава обосновано правото да демонстрира познания по разглежданата проблематика. Адмиравам използването на научен изказ, представящ съществуващите подходи към анализиране на разглежданите творби. Изградената теория е защитена от аргументите на направените изводи, от искрените намерения и реализация на практическото приложение на направения анализ.

Избраните произведения са репертоарни за множество активни пианисти. Те са в обсега на интерес и на редица утвърдени музикални изследователи, така че да се внесе нов прочит в представянето на тези произведения е едно сериозно професионално предизвикателство. Кандидатът очевидно познава отлично споменатите партитури и ползва материала според изискванията и стандартите за написване на дисертационен труд.

В заключение не мога да не спомена, че познавам лично Милко Милков от десетки години - с него принадлежим към едно поколение и сме възпитаници на една и съща школа.

Въпреки че наблюдавам известен дисбаланс и несъответствие между заглавието и съдържанието на труда с настоящето становище потвърждавам, че кандидатът отговаря напълно на минималните национални изисквания заложи в Правилника за прилагане на ЗРАСРБ и давайки своята положителна оценка предлагам на уважаемото Научно жури да присъди на Милко Милков образователната и научна степен „Доктор” по специалност 8.3. „Музикално и танцово изкуство”.

София, 30.10.2020 г.

проф. д-р Борислава Танева

